

И още от недотам чистия град...

За нашата група - четиримата сме от ТД Кремиковци. Инициатор и организатор на идеята е Ицо /Христо Велков-71/, алпинист на млади години, работил в ПКСС като планински спасител, има опит, изучил е предварително маршрута, носи карти, знае къде трябва да спираме за нощувка, сутрин и вечер ни измерва сатурацията /наситеност на кръвта с кислород/, следи за аклиматизацията - много важно нещо и т.н. Анжела /65/ - познавам я като добра скиорка от 2-3 излета, но като туристка предстоеше да се опознаем. И Таня /44/ - още мома и с най-добри показатели за ходене /темпо, аклиматизиране и т.н./ Придружаваха ни двама шерпи - адаши, Нима-1 и Нима-2. Още след първия час ходене се разбра, че ще се движим по двойки. Ицо и Анджи бяха значително по бавни. А правилото от Кавказ беше "каждый своим темпом". Разбира се, изчакахме се. Маршрута е ясен, хора много /от цял свят/, няма къде да се загубиш.

----- Forwarded Message -----

From: Nikola Krastev <nkrastev@yahoo.com>

To: Anna Borissova <abrd@abv.bg>

Sent: PM

Subject: ... ..

Запознаваме се с първите особености по пътя - изходната порта на Лукла, първите спътници, снимка с единият от 2-мата шерпи Нима-2, молитвените камъни, клатещети се въжените мостове, които в началото ни повдигаха адреналина...

